Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8282
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

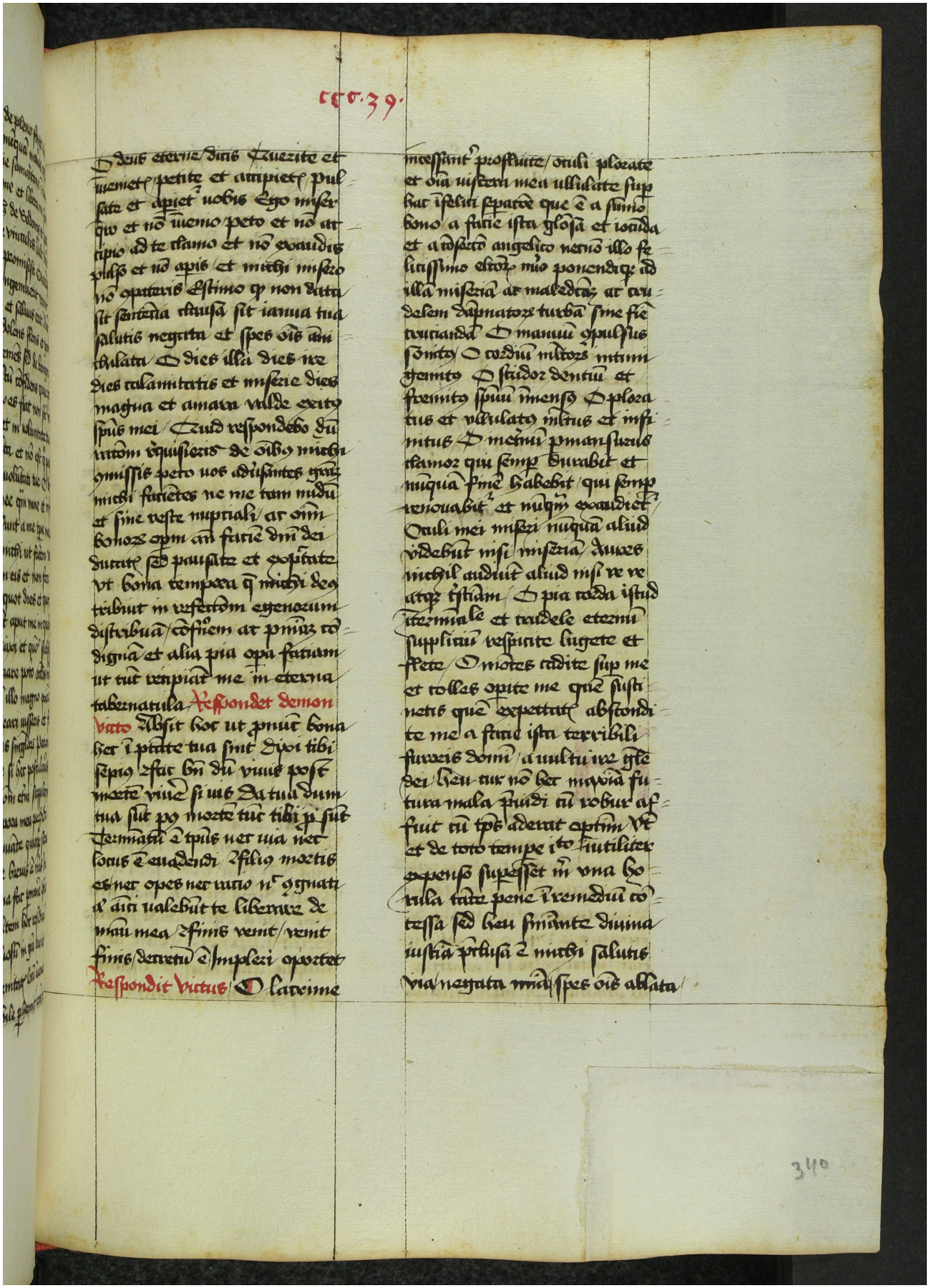

O deus eterne/ dicis Querite et
inuenietis/ petite et accipietis/ pul
sate et aperiet uobis Ego miser
quo et nō uenio/ peto et nō ac
cipio ad te clamo et nō exaudis
plaso et nō apis/ et michi miseri
no opteris Estimo q̄ non detta
sit sententia clausa sit ianua tua
salutis negata et spes oīs ab
stulata O dies illa dies ire
dies calamitatis et miserie dies
magna et amara valde certo
spūs mei/ Quid respondebo qui
autem ēquisieris de cibo michi
omissis peto uos adiuantes quid
michi faciatis ne me tam nudu
et sine veste nuptiali/ ar omni
bonor opm ab facie dni dei
ducatis/ sed paulate et copiate
vt bona temporia q̄ michi deus
tribuit in refectōm egenorum
distribuā/ cōficiem ar pmiz ro
digna/ et alia pia opa faciam
ut tuū rapiat me in eterna
tabernacula Respondet demon
stato Absit hoc ut pmut bona
hec i pūte tua sint Dici tibi
sepio Qfac bn dū viuis post
morte viuis si ius Da tua dum
tua sūt pq morte tue tibi p̄ sūt
termināti e tpis nec ulla nec
locus e emendi Qfilio mortis
es nec opes nec ullo nō q̄ gratia
a' airi ualebit te liberare de
manu mea Qfinis venit/ venit
finis/ detretu e/ supleri oportet
Respondit victus O lacrime
mea sint prostitute/ oculi plorate
et oia uisceri mea ulliulate sup
hac infeliti separate que e a summo
bono a facie ista glosa et iocunda
et a obsecro angelico nerno illo se
linissimo eloq̄ mio ponendaq̄ ad
illa miseria ar maledicta ar cru
delem damnator turba sine fle
tu cruciandā O manuū opulsus
sonitus O cordiū mitor mirum
fremitu O stridor dentiū et
fremitu spiū immenso O plora
tus et ululatus mirus et insi
nitus O metui pmansurus
clamor qui semp durabit et
nūquā finē habebit/ qui semp
renouabit et nūqm exaudiet
Oculi mei miseri nūquā aliud
videbunt nisi miseria/ aures
meē audiū aliud nisi re re
ator istiam O pia corda istud
iterminale et crudele eterni
supplicii respicite lugete et
flete/ O montes cadite sup me
et tollet opte me quē susti
netis quē expectat abstondi
te me a facie iste terribili
furoris domi a uultu ire ylle
dei/ heu tur nō licet maior fu
tura mala pauidi cū robur af
fuit cū tpis adeuit optim vt
et de toto tempe ito inutiliter
expensis superset in vna ho
rula tute pene i remedū co
tessa sed heu finante diuina
iustia prusa e michi salutis
via negata michi spes oīs ablata